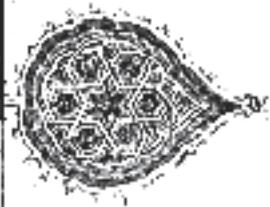

افس با قرآن همراه با آموزه‌های قرآن

مسعود لیلی و ایلی قرجاد

اشاره

موج لس و علاوه‌ای کودک به قرآن کریم شود؛ از این‌رو لازم است موصوع و محتوای موردنظر بیهوده‌ای تسبیح شود؛ صدوم کودکن یت‌پذیر از طریق شیوه‌ای مطلوب و به دور از ازام و اجبار، یا مفهوم و پیام‌گری ارتباطی مقداربره رار کند.

در بیس موصوعات و محتوای‌های گوناگوئی که در پژوهش‌های دریل کریم دوری پیش دیستن هصواره مورد توجه پژوهش‌های زبان و صاحب‌نظران تعلیم و تربیت کودک است، موضع آموزه‌های فرقی «

بی‌شک درک سحن و پیام حنا از قرآن کریم، یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر در تربیت انسان است. قصنه که زندگی انس در بر تأثیر چون و معارف قرآن کریم نشکل می‌گیرد، به همان نسبت از موقوفت و سعادت پیر حوردار است.

حل اگرایی انسانی و ارتباط از دوران کودکی پاشند، به پرست و پیرگری‌های سنتی این دوره پد و پیره مانند کار و بدن آن، می‌توانند در مسیر زندگی فردی و اجتماعی انسن نشش و سرزایی داشته باشند؛ برای انسان، پژوهش‌های زبان و سریل دوری پیش دیستن هصواره پر موضع

آموزه‌های هرل کریم تأکید جدی نازنده انسانی این است که لولا کنام مفاهیم و موصوعات از قرآن کریم به کودک از اینه شود و آن تأثیر بزرگ و تربیت وی منخر شود؛ و دوام این که چه میزان از جبارات و آیات قرآن کریم یا مطالبی درسواره ای، نایل از اینه بده کودک سالانه پیش دیستل است؟

در این نوشتار برآئیم تا به دوسوال فوق پاسخی کاربردی بدهیم آن چه در پژوهش‌های هرل دوری پیش دیستن اهشب طارد، توجه به رویکرد انسانی ل مبنی بر انس یا هرل کریم و علاوه‌ای یادگیری آن «است؛ به این مفهوم که تمام مناصر پژوهش از جمله محتواهای

چون که را کوک ک سروکارت فناه
پس زیان کوه کی باید گشته
برای تبیس این موضع، باید یه چند نکته‌ای اساسی توجه کرد که
در ادامه می‌خواهیم:

۱. بر اساس اصول حاکم بر برنامه‌ی الله‌یا فریل کریم» در
دوره‌ی پیش دیستان، باید موضوعات و مفاهیمی که به کودک ارائه
می‌شود، متنی بر طرفت و توانایی وی باشد؛ از این‌رو، ضروری است
از ارائه‌ی مفاهیم به صورت لغزشی جودباری و همواری به درک عینی و
طیل فهم کودک تأکید شود.

در واقع، در انتخاب موضوعات فرگنی باید توانایی فهم عموم
کودکان اسلامی پیش دیستقی در نظر گرفته شود.

۲. یه لوکوت‌های برنامه‌ی دوره‌ی پیش دیستان توجه شود.
بر اساس فرست «محلود»^۹ ماهده‌ی دوره‌ی آموزشی و همچنی توانی
مفاهیم و موضوعات مورد نظر، ضروری است یه «لوکوت زمان» در
ارائه مفاهیم و موضوعات توجه جدی شود؛ به عبارتی، هم‌ریل باید
یه فرست طیی که از نظر زمان و مناسبت مریوط و مه آن یا کوک
سروکار ناریم، تأکید داشت یا نیم و بر اساس زمان مهدی که کوک
در اختیار مل است و همچنین، مناسبت‌های مریوط و موضوعات را

اوکوت‌یندی و انتخاب کنیم.
مثلًا، معکن است بر اساس نکته‌ی اول دو موضع امانتداری و
اسراف غیل ارله یه کوک یاند، اما با توجه به نکته‌ی دوم و اوکوت
زمانی برای پیش دیستان، موضع اسراف بیش از امانتداری ترجیح
دارد.

۲ پس از لصحاب موصوع و بارت هر آنی مرتبط با آن، توجه به ترجمه‌ای رول و طبل فهم برای کودک، از دیگر نکات مهم است.
به مثال زیر توجه کنید: *إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ* (پفر ۱۹۰)

ترجمه‌ای اول: *صلحاً حلوانـی کوکارل را بود طرد.*
ترجمه‌ای دوم: *حنای مهران گسانی را که کار حوب می‌کند،
دوست دارد.*

نهان طور که متن‌آhadه می‌کند در ترجمه‌ای اول تمام کلمات پدیده‌برده ترجمه شده وکی در ترجمه‌ای دوم معنای عبارت متن‌آhad
یافهم و زبان کودک پیش‌دیستی می‌باشد است.

با توجه به نکات فوق و هم‌چنین برنامه‌ای انس با هر آن کریم در دوره‌ی پیش‌دیستان، در انتساب موصوعات و چگونگی ارزشی آن های‌ای نوکموزان، باید به معیارهای زیر توجه شود

۱. *الْمُؤْمِنُونَ* مورد نظر از من هر آن «با اذیاره‌ی هر آن» باید باشد. از آن جا که هدف اصلی برنامه‌ای انس با هر آن کریم است از این رو لصحاب لفاظ کنید.
۲. *وَلَائِئُنْ فِي الْأَرْضِ مُرْحَاجًا* (فصل ۱۸) از من هر آن کریم (متن‌آhad آنکه فردی و اجتماعی، انسانی یا نعیت‌های آهی و...) با از مطالبی که دیواره‌ی هر آن کریم گفت شده لصحاب از من شود (مانند: احادیث مصوص‌های - علیهم‌السلام - و سخنان بزرگی که می‌تواند موصوعاتی چون علاوه‌ی هر آن، لباس ارتباط و احترام به هر آن و... را در پیشانسته باشد).
۳. *أَيَاتٍ وَعِبَاراتٍ هُرْكَى يَا يَدَ كَوَاهَ، طَبِيلَ دَرَكَ وَفَهْمَ كَوَدَ وَازْ نَطَرَ تَلَعِظَ سَادَهَ يَانَدَ (حدائق ۵ کلمه).*
۴. *مَهْمُومَ كَمْزُهَا هَادِيلَ إِرَاهَ وَاجِرَالَ طَرِيقَ فَعَابَاتَهَايَ يَادَهَى -* بادگیری هر آن نوکموزان باید در ادامه، به چند نمونه از عبارات هر آنی توجه کنید

الف: *إِيمَالَهُ الْرِّحْصُ الْرِّجِيمُ (سوره‌ی حمد) آیه ۱*

یه نام حلوانـی کوکارل مهران

۱. *أَوْكَلْلُوا نَسَرَيْوَأَوْ لَاثْرَفَوا (اعراف ۳۱)*
بحوره‌ی دیوانه‌اید. وکی آسراف نکنید.

۲. *أَنْسَأَ النَّهْرَنِ أَهْوَهَ (حرارت ۱-۲)*
آدم‌های حوب (مُهُس) یا هم دوست و برادرند.

پنجم: توشت

۱. صحیفه‌ی نور، ج ۱۵، ص ۵۰
۲. من لا بصره، الفہر، ج ۲، ص ۱۱۱
۳. ملتوی مدنوی